

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Angelii Bargaei Commentarius de Obelisco

Angèli, Pietro

Romae, 1586

Seqvuntvr Carmina A Variis Avctoribvs In Obeliscvm Conscripta Et In Dvos Libros Distribvta In quibus si quid vel mutatum vel additum, vel demptum aliquis inueniet id eius auctoritate factum esse ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-13181

SEQVNTVR CARMINA
A VARIIS AVCTORIBVS
IN OBELISCVM CONSCRIPTA
ET IN DVOS LIBROS DISTRIBUTA

*In quibus si quid vel mutatum vel additum, vel
demptum aliquis inueniet id eius auctori-
te factum esse sciat cuius voluntati
non parere nefas est.*

LIBER PRIOR

R O M A E,

Ex officina Bartholomaei Grassij. 1586.

AVCTORVM NOMINA, QVORVM
Carmina in Obeliscum conscripta his libris continentur.

<i>Andreas Busconius Polonus.</i>	pag. 29	<i>Io Franciscus Bordinus.</i>	61
<i>Andreas Frontius.</i>	41	<i>Ioannes Tonsus.</i>	65
<i>Antonius Barisonius.</i>	27	<i>Io: Paulus Zerla.</i>	69
<i>Antonius Cicala.</i>	27	<i>Iosephus Bozius.</i>	25
<i>Antonius Quarengus.</i>	55	<i>Iulius Casar Lucateblus.</i>	34
<i>Aurelius Vrsus.</i>	59	<i>Iulius Cesar Stella.</i>	58
<i>Balduinus Felix.</i>	62	<i>Iulius Roscius Hortinus.</i>	68
<i>Castor Durantes.</i>	69	<i>Laurentius Frizolius.</i>	48
<i>Fabricius Bossius.</i>	38	<i>Matthæus Scrikius.</i>	33
<i>Ferrantes de Torres.</i>	68	<i>Mutius Riccerius Camers.</i>	66
<i>Flaminius Priamus.</i>	38	<i>Nicolaus Munsterus.</i>	31
<i>Flaminius Figliuccius.</i>	41	<i>Octavius Ferzinius.</i>	36
<i>Franciscus Bencius.</i>	4	<i>Paraclitus Frangipanis.</i>	70
<i>Fulvius Cardulus.</i>	21	<i>Petrus Angelius Bargeus.</i>	83
<i>Gulielmus Magnanus.</i>	43	<i>Petrus Blanca.</i>	23
<i>Gulielmus Euerardus.</i>	28	<i>Philippus Poelarius Burgenfis Flandrus</i>	
<i>Hermannus Ardenrald.</i>	33	pag.	75.
<i>Hieronymus Badcius Romanus.</i>	60	<i>Pompeius ab Angelo.</i>	37
<i>Horatius Tursellinus.</i>	13	<i>Rogerius Odoriseus.</i>	63
<i>Ioannes Arnoldus Bucolius.</i>	32	<i>Rodulphus Bou Klundus.</i>	44
<i>Ioannes Iannuccius.</i>	35	<i>Silvius Antonianus.</i>	45
<i>Ioannes Pirtius.</i>	43	<i>Simon Cecchinus Romanus.</i>	3
<i>Ioannes Garga.</i>	57	<i>Typographus ad Lectorem.</i>	85

E R R A T A

Pag.	Lin.	Error	Correctio.
17	12	hisce	hicce
23	17	Leto	Leto
35	11	duces	duc e
47	22	contexta	contextæ
53	22	equos	equus
60	11	opus	onus
62	1	procul nomen	procul hinc nomen
65	1	alumna, quies	alumna quies
69	5	violentum	volentum
77	7	Querentem iurgia	prębentem ludicra

R. P. D. SIMONIS CECCHINI
ROMANI

Aud. Contrad. Vtr. Sig. Refer. & Almæ Urbis
Gymnasij Reçtoris.

AD XYSTVM V. P. M.

O *N* te Obeli moles, non clari
gloria facti,

Vana hac Casareo fama pe-
tenda viro est,

Sed Crucis egit amor, Crux ò
dulcissima: Xyste

Ne dubites Alto sistere Monte Crucem.

Stella viam inueniet: Solyma, atq; Oriente subactò
Ut decoret spolijs aurea templa Crucis.

Viue igitur Felix: Leo cedere nescius hic est:

Hac duce tutus eris, hac duce carpe viam.

Eiusdem ad eundem.

Salve Pontificum specimen, salve optime Xyste,
Te caput erexit Principe Justitia.

A 2 ALI-

ALIQVORVM CARMINA
EX COLLEGIO ROMANO
SOCIETATIS IESV.

Francisci Bencij Elegia.

A D S I X T V M V. P. M.

*S*IXTE Pater, qui stella velut de
monte refulges
Purpureum terris cum vebit orta
diem,
Sive tuis spectas subiectum nutibus orbem
Dum viget imperijs latior ille tuis:
Sive bonis ades ipse bonus, seu fulmine terres
Impia in aduersum qui tulit arma Deum.
Hic te Christigena sublimi in sede sedentem
Supremum veluti numen in orbe colunt,
Et merito. Tu namque hominũ custosq; paterq; es,
Sceptraq; diuinis proxima solus habes
Sceptra, quibus cœlo ducis labentia dona:
Perq; mare, & terras omnia tuta facis.
Interea Pax alma choros cum Virgine ducit,
Et nitidum spicis Copia cincta caput.
Ite procul fontes: Sixtus regit omnia: pacem
Qui

Qui violet Sixto Principe nullus erit .
 At fuerit quicumque audax , vestigia facti
 Pœna premit , culpam subsequiturq; comes .
 Fur neq; in vrbe latet , neq; adest grassator in agro ,
 Nec locus insidias , hora nec vlla timet :
 Te canit in molli proiectus gramine arator ,
 Abstulit vt fesso fessus aratra boui :
 Te vacua sub rupe canit frondator , & audet
 Collibus in solis condere quisque diem :
 Te canit , æternam cum vespertinus ad urbem
 Carpit , & in media nocte viator iter :
 Non iuga Viminei reticentur deuia collis ,
 In varias quæ nunc sunt patefacta vias .
 Hinc sacras ades veneratur turba Quiritum ,
 Nec dubiam à superis sedula poscit opem .
 Quin etiam tanto reddit pro munere grates ,
 Terrarum quod sit credita cura tibi .
 Et meminisse iuuat , quæ circum obsederat oram ,
 Depulsam per te protinus esse famem .
 Theauris per te munitam ingentibus arcem
 Quos posthac vlli sit tetigisse nefas .
 Illa quidem tam multa canunt : sed plura parantur
 Pro quibus oratur longa senecta tibi :
 Seu Pontina palus Volscis siccatur in agro ,
 Fornice seu longo ducitur amnis aqua .

Seu

Seu potius Turcarum acies, motusq, rebelles
 Frangere, & in capto vis dare iura solo!
 Hinc mare nauigijs undabit, milite campus
 Et procul auspicijs castra mouenda tuis.
 Rapta dein templo figentur signa vetusto,
 Cui nouus accessit nunc Obeliscus honos:
 Aduectus quondam Pharijs Obeliscus ab oris
 Cum mare contextis sensit onus ratibus.
 Quoq, prius firmata loco, stetit ardua moles
 Neglecta in speciem, delituitq, diu.
 Hic ubi falsa olim fundebant carmina vates,
 Et media Circus valle Neronis erat.
 Hic calum aspexit, populo cum triste tyrannus
 Exitium in fonti suppliciumq, parat:
 Quis scit an & casto fuerit madefacta cruore
 Cum pia gens ducta est ad genus omne necis?
 Forsitan & Petri vidit languentia membra
 Ad terram obuerso vertice fixa cruci.
 Ac modo quam melius celsam videt area Petri
 Cum pateat iussis conspicienda tuis?
 Quam melius sublimis apex venerabile signum
 Extulit, ut flectat plebs venerata genu?
 Quam melius conuersus honos, ratioq, locorum
 In medio positam quam decet esse foro?
 Scilicet, huc toto quisquis properabit ab Orbe

Ut

Ut pedibus possit succubuisse tuis :
 Atque auctam vidisse vijs, & fontibus Urbem,
 Ornatamq; magis, quam coluistis aui,
 Omnia collaudans, verba inter singula Sixtum
 Non intermitteret concelebrare Patrem.
 Viue diu, repetet, princeps gratissime cælo:
 Ipse Deus cæptis consilijsq; fauet:
 At tibi cū superam Christus Deus annuet arcem
 Et benefactorum premia digna feres:
 Tunc, veluti caput excelsas Obeliscus in auras
 Tollit, & æternum suspiciendus erit,
 Sic tua, sancte Pater, virtutum nomina tollet
 Gloria, non ullo deperitura die.

~~~~~

EIVSDEM AD VRBEM ROMAM

Ode.

VRBS alma, terras cui Deus è domo
 Latè regendas siderea dedit,
 Saxoque fundatum vetusto
 Imperium sine fine cessit.
O & superbis semper honoribus
 Aucta & triumphis, magna petentium
 Quos duxit ardor, barbarorum
 Altior ut fieres ruinis.

Jam

Jam mitte gentis nomen inutile
 Iactare prisca, nec solidum decus:
 Funesta vix partam per arma
 Mitte leuem celebrare laudem.
 Nouos honores accumulat tibi,
 Nouos triumphos asserit optimus
 Sixtus MARIAE cura Matris
 Virginis, atque Dei Sacerdos
 In orbe summus. Non ne vides prior
 Ut cedat illi gloria Caesarum?
 Seu ducit alto flumen arcu,
 Sive vijs spatia ampla laxat:
 Neglecta seu qua delituit diu
 Molem extrahit molimine plurimo
 In lucem apertam, harente passim
 Atque oculis inhiante vulgo.
 Quin & virorum mentis acumine
 Et quisquis alta praeiuit fide,
 Dum magna fiunt iussa, Quantum
 Religio pietasq; possunt
 Iubentis, inquit, pectore ab intimo:
 Aeterna nostri gloria saeculi
 O Sixte, qui Christi trophaeo
 Subiycis Aeneadum triumphos:
 Et Christianos qui deceat status,

Praescri-

*Præscribis, orbem legibus instruis,
 Donisq; rectè facta tollens,
 Crimina supplicij coerces.
 Tu Roma, facti, quo maneat fides,
 Nomenq; nullo non memorabile
 Auctoris auro, incisa *Quinti*
 Adde notis monumenta *Sixti*.*

EIVSDEM DE OBELISCO VATICANO
 Epigramma.

O *QVI* suspensis oculis, & mente tueris
 Ardua, qua moles tollit in astra caput:
 Hanc repete è Pharia quondam regione petitam
 Cum genuit vasto pondere pressa ratis.
 Edita multiugis hanc machina ferramentis
 Casare sub Caio vix statuisse potest.
 Immota ex illis hodierna ad tempora mansit,
 Quisque licet cupiens, grande reliquit opus
 Hæc tibi *Quinte* olim servata est gloria *Sixte*:
 Translata auspicijs constitit illa tuis.
 Tu sauis tandem imperijs servire coactam
 Justa lege aufers, restituisq; Deo,
 Sic spolia æterno cessere *Aegyptia* Regi,
 Ut populo *Mosen* te dedit esse suum.

B

AL-

A L T E R V M.

TRanslatum sede ex humili quod nobile saxum
 Sancte Pater statuis nobiliore loco
 Non equidē temere, & Christi sine numine factū
 Esse putem, cuius munera magna geris:
 Virtutis monumenta pia sunt. Aspera moles
 Tollitur humana vix fabrefacta manu.
 Infima quadrato pars nixa est marmore, surgit
 Ordine decrescens suspiciendus apex.
 Nec pila, nec radius, sed Mōs in vertice, & astrū,
 Et super imposita sunt sacra signa Crucis
 Haud aliter magis atq; magis terrasq; relinquit
 Relligio, & rectam querit ad astra viam.

E I V S D E M.

QVAE vetus aërio contingens vertice nubes
 Stat moles spectāda foro, qua Clauiger adē
 Petrus habet, cineresq; sacros, summoq; tuendam
 Pontifici, qui rite altos sustentat honores,
 Succeditq; oneri, aeternum transmisit in æuum
 Non leuis hanc humili deductam e sede potestas
 Ut validas ostendet opes, artemq; magistram
 Extu-

Extulit, illustriq; magis statione locavit:
 Sed Pietas, sed sanctus amor, sed iusta cupido
 Ut veteres cultus, abolendaq; numina Diuum
 Impia quos olim fertur coluisse vetustas
 In melius conuersa: animos suspendere, & ora
 Visa queant, tollantq; Dei victricia signa:
 Qui simul humanos artus, moribundaq; membra
 Victus amore suo casta de Virgine sumpsit
 Inq; Crucem tulit efferrī, simul omnia traxit
 Ad se se, dominoq; sibi seruire coegit.
 Ergo & quam positam nec iusta lege dicatam
 Augustis geminis memorandis littera signat
 Facta notis: Pater hęc Sixtus tibi magne sacrauit
 Christe Pater, Regumq; apices Aegyptia tellus
 Quos tulit, & quos Casareos mirata triumphos
 Roma olim, parere dedit, dominoq; subegit.
 Ut primum statuit venerandi ad limina templi,
 Atque salutiferum praefixit vertice signum
 Vnde nouumpia Roma decus miratur, & audet
 Spernere praeteritum, venienti occurrere saeclo,
 Ut nihil in terris maius Sol spectet olympto.
 Scilicet hanc superum Rector tibi maxime mentem
 Sixte dedit, terram ille tibi virtute regendam
 Detulit, ille tuum perfundit numine pectus.
 Et miramur adhuc hominum felicia caepa.

Et latos rerum euentus? Deus extitit auctor
 Adiutorq; operis iustis ex ordine votis.
 Cuncta potest sincera fides. Quis dicere inertem
 Audeat? hac simul & monti te transfer in altum
 Dixert, & iussus se mons iactarit in altum
 Transq; mare attonitū trepidāti emerferit vnda.
 Illa simul voluit, iussit consistere anhelos
 Solis equos, steterunt illi, ceu rector habenas
 Cum trahit, inq; gradu subsistere cogit eodem
 Ora citatorum si quando inflexit equorum.
 Illa etiam vt monuit, radios reuocauit ab orbe
 Sol, quibus in gyrum labentia tempora monstrat,
 Et ceu pertexto subtemine lina retexens
 Legit iter retro, Vt refugam transcriberet umbrā.
 Inde sibi optatam fesso Rex corpore vitam
 Nouit adhuc alios plures superesse per annos,
 Iniectamq; manum Mors indignata repressit.
 Hac fretus legum interpres per deuia Moses,
 Perq; scros odijs populos, male fidaq; regna,
 Per mare perpeffum siccis vestigia plantis
 Innumeras traxit gentes, longoq; leuauit
 Seruitio, ac sana constrictas compede soluit.
 Perq; graues casus, & mille pericula rerum
 Incolumes tandem optatam perduxit ad oram,
 Hostibus extinctis, spolijsq; ingentibus auctas.

Sed

*Sed quid ego hac autem fidei miracula narrem,
 Atque die in medio doceam lucescere Solem?
 Certe ingens fidei mirabitur argumentum
 Quisque tue, ter sancte senex, qui grandia saxi
 Pondera, quod mare vix tenuit, vix horrida tellus
 Praestitit eductum sinuosi è vertice montis
 Sublatumq; altè fugit perterritus aer,
 Imperijs erecta tuis conspexerit: Ut Crux
 Alta triumphato terrarum impendeat orbi:
 Proq; viri foribus, cui credita ianua caeli,
 Alliciat mirantum animos, Christumq; secutis
 Indicet aetherij patefactum limen Olympi.*

HORATII TURSELLINI
 Epigramma.

REGIS opus, soli q; sacrū instar turris acumen
 Niliaca vexit Caesar ab usq; Pharo.
 Inq; suo statuit decus admirabile Circo
 Regibus, & binis hic monumenta dedit
 Sede sua auulsum ingenti molimine Sixtus
 Extulit ad magni limina sancta Petri.
 In summo rutila solem Crux luce lacebit
 Aureus astrifero monte coruscat apex
 Quid Crucis elata iactas elatus honores

Hera-

*Heracli? an Sixto gloria parta minor?
Tu Solymos supra montes . hic inclyta supra
Et decora Heroum tollit , & astra Crucem .*

A L I V D.

*V*iderat atherea Galilaeus clauiger Urbis
Grande suo adiectum iam decus esse foro
Niliaca tandem moli , Circoq; tyranni
Imposita ab Sixto sacra trophaea suo :
Et simul arridens , grato simul ore tonantem
Adspiciens , superis talia dicta dedit .
Est tanti subiisse Crucem dominante Nerone
En subit illius gloria victa Crucem .

A L I V D.

*N*unc si Tartareis exurgat Caesar ab antris
Ille , Cruci qui te maxime Petre dedit
Et videat decus ipse sui spectabile Circi
Vestibuli ante tui limina ferre Crucem
Dentibus horrendum infrendens , & lumine toruo
Flammam interspirans talia dicta daret
Ilicet heu Pluto , rerum domina Urbe subacta
Seruiet inuictum caelum , Erebusq; Petro ?

A L I V D

A L I V D.

Magnū de Phario certamen acumine natū est
 Egregios inter, munificosq; viros
 Hoc Caesar statuit saxum mirabile Circo,
 Hoc Sixtus posuit nobile pegma Cruci
 Eripuit Soli, ut donaret Regibus ille,
 Hic daret ut Christo, Regibus eripuit
 Ambo aliena novis dant possessoribus; ambo
 Hæc adimunt, tradunt munera iure suo.
 Iniusto siquidem Domino detraxit uterq;
 Ex dono meritum traxit uterq; decus;
 Sed tamen hoc melior tua causa est Sixtes quod ille
 Cesaribus dederat, reddis at ipse Deo.

A L I V D.

Nille pater iam parce queri Mareotica saxa
 Regum opera, & Soli sacra tulisse Tybrim
 Instaurat veteres Sixtus Pater Urbis honores,
 Et quæ Solis erant munera, Solis erunt.
 Iustitiæ Soli dona hæc æterna sacrantur:
 Quæ fuerant astri, sunt monumenta Dei.

A L I V D

A L I V D.

Sidereæ Michael Romanæq; arbiter arcis
 Stare Crucem ut vidit culmine Casareo
 Tergeminumq; iugum, sidusq; insignia Sixti
 Sponte humeros domina supposuisse Cruci
 Siderei agnouit Patris immortale trophæum
 Signaq; letitia maxima rite dedit
 Et supplex salue ò (inquit) Crux alma, salutem
 Romulidisq; affer, Romulidumq; Patri
 Hoc duce si Regum calcas decora alta, trahisq;
 Sub tua iura Orbem sub tua iura Polum.

EIVSDEM ELEGIA.

EN tandem aërio Memphitis vertice moles
 Stat Vaticano conspicienda foro
 Iam monte auricomo, iam sidere culmina lucent
 Iam Crucis effulget lumine clarus apex
 Agnouit Michael idem arcis præses, & Urbis
 Agnouit Domini sacra trophæa sui.
 Intonuit letum, & tonitrus iaculatus in auras
 Exciuit festo Romula corda sono
 Certatim accurrunt alacres spectare Quirites,
 Area nec turbam quam libet ampla capit.
 Quid

Quid memorem insolitos rerū fabrumq̄, paratus,
 Quid memorem voces, scitaq̄, dicta virum?
 Stratis hæc syluis æquata est machina cælo.
 Jam multum in funem, cannabis omnis abit.
 Hic operi tantus mons circumaggestus arena
 Regifico sumptu, regificaq̄, manu.
 Prò quantum assurgit vacuas Obeliscus in auras:
 Scilicet huic rupes vix satis una fuit.
 Quantum suspiciant miracula tanta minores
 Arte ubi cælata, pareat artis opus?
 Scilicet exquirent secum, manibusne gigantum
 Hisce basi tanta sit lapis impositus.
 Haud minor iste labor, q̄ magnū imponere Olympū
 Osse, cum premeret Pelion ossa iugis
 Tantum poscit opus Rathi, Encedaliue lacertos
 Siue tuos Atlas, seu Polypheme tuos.
 Aut si vera libet his missis querere; poscit
 Calicolum vires, cælicolumq̄, manus.
 Cuncta per ora sonat tua laus, tua gloria Sixte;
 Cui nauant homines, cui Deus ipse fauet.
 Centum Pontifices hanc molem semisepultam
 Optarunt medio ponere posse foro;
 Sed labor immensus, sumptusq̄, exterruit omnes,
 Et, quem intentabat facta ruina, metus.
 Credo equidem, te, Sixte Pater, te numine diuūm

C

Hic

Hic tantus per tot ſe cla manebat honos .
 Tu ſedenim præſtans animi, & feliciter audax
 Quicquid agis, peragis nil renuente Deo .
 Seu iuuat ingenti camporum ducere tractu
 Arcubus irrigua penſile flumen aqua :
 Seu iuuat oppoſitos Urbis perrumpere colles .
 Munire & laxas culta per ipſa vias.
 Omnia dura licet, ſuperat mens neſcia vinci
 Vt fiant, Sixtum ſic voluiſſe ſat eſt .
 Hac tamẽ hac tua la^a minima eſt, ò maxime Paſtor
 Quod decorat Petri limina celfa Nero,
 Quod rutilat Chriſti Phario de culmine ſignum
 Nobile, & Eoos ſpectat, & Heſperios .
 En Reges Petro ſubmittunt vndique faſces :
 En inſigne Crucis mundus vterq; colit .
 Iaponius noſtro penitus diuiſus ab Orbe
 Corde pio Chriſti myſtica ſacra fouet
 Agnoſcitq; Petri ſedem, fideiq; magiſtram
 Prædicat extremo veſtus ab Oceano.
 Quin etiam vada trans Atlãtica, Mexica tellus
 Se Crucis, & Petri ſingit ad arbitrium .
 Ergo age, magne parens, moles hac ipſa loquatur,
 Seruet & inciſis hac tua facta notis .
 Petri eſt, quod fuerat decus immortalẽ Neronis :
 Qui Cruce ſauibat, dat ſpolia ampla Crucis .
Dux

*Dux facti egregij Sixtus Pater Urbis, & Orbis
Quo duce Crux subiget Solis utramq; domum.*

EIVSDEM ODE.

Qua Musa, vatum qui stylus aureus
Manus disertæ, aut historia tuum
Nomenq; virtutemq; laude
Sixte Pater, merita futuris
Seclis in ævum, & finibus ultimis
Transmittet orbis? tu miserã famem
Quiritibus, tu arces latronum
Italia trepidos tumultus.

Tu templa Divum, & Virginis inclytæ
Dei parentis, porticibus, tholis,
Uisq; tu Romam benignis
Largus aquis decòrare gaudes.

Tu peruagantem impune licentiam
Frænare felix, te duce temperat
Astræa terras, te Dynasta
Et tumidi metuunt tyranni.

Te Rex Auerni, te stygia manus,
Ex quo sacratam in Niliaco crucem
Videre saxo, horrent auari
Imperijs Erebi timentes.

C 2 Te

Te Rex Olympi, & cœlicolism cohors
 Fouent, amico & numine prouehunt,
 Tutela præsertim Quiritum, &
 Dux supera Michael Phalangis,
 Christi ut trophaum nobile in arduo
 Neroniana molis acumine
 Conspectit, hæc pio furore
 Concitus intonuisse fertur.

Cocytia actutum procul ò procul
 Hinc este pestes, nunc penitus sacra
 Nunc Roma Roma est, en quod unū
 Caca superstitio tenebat

Insigne præter cetera, iam Cruci
 Christoq; sacrum est, cedite cedite
 Sunt nulla vobis iura in Vrbe
 Nulla reor fore in orbe toto

Olim è beatis vos ego sedibus
 Egi rebelles in nigra Tartara.
 At vos adorandas per orbem
 Et statuas, & amastis aras.

Stat rursus in vos fulmineum manu
 Vibrare telum, donec ab ultimis
 Terris in aternas retrudam
 Vos tenebras graue olentis Orci.

Jam Sixtus arces eruet impias

Jam

*Jam numen & Christi, & Crucis inferet
Non ante lustratis Meaci
Regibus, indomitoq; Sina.*

FVLVII CARDVLI CARMEN.

I*N* *Cruce Sol Solem pendentem luxerat olim
Fercula nunc Obelos vult Crucis esse suos.*

A L I V D.

A*Egyptus Soli, binis me Roma dicavit
Augustis: sacras, tu, pie Sixte, Cruci*

A L I V D.

S*Ecula mortali me Soli prisca sacrarunt.
Sum nunc aeterni Solis honore sacer.*

A L I V D E I V S D E M.

M*E* *quondam Pharijs aduectum Caius ab oris
In Circo statuit nominis ipse sui.
Augusto, atque eius prinigno dedicat, antè
Qui fueram Soli religione sacer.
Hinc spectatorem Petri morientis acerba
In cruce, proh facinus, me, Nero dire, facis
Deleto Circo per sana incendia, perq;
Tot strages Urbis, gloria nostra manet.*

Nunc

Nunc etiam creuisse datur : post quinq; ter acta
 Secula, postq; nouem lustra nouatur honos.
 Transferor ex humili, Roma plaudente, recessu,
 Et Vaticanos collocor ante gradus.
 E' celsa iam sede altus super aethera tollor,
 Mons altus dicar dein, Obeliscus ero.
 Hæc edit mons vere altus miracula Xystus
 Quid mirum? Christi fungitur ille vice.
 Ille Petri dignus successor, nomine, uotis,
 Atq; ausis felix, hac modo sede locat,
 Imponitq; Crucem radiantem uertice summo,
 Ut petra hæc Petra seruiat, atq; Petro.
 In Cruce suffixum Petrum, mandante Nerone
 Vidi olimo' superi, quas ego cerno uices?
 Deuictus Nero Tartareis miser ignibus ardet :
 Cælesti fruitur uictor honore Petrus.
 Purpura, nomen, opes, fasces, ubi tecta Neronis?
 Regnat in Vrbe Petrus, datq; negatq; polum.
 Nunc mea sors melior, Sol, Augustiq; ualete,
 Me Crux, me Petrus, me Deus unus habet.

ALIUD EIVSDEM.

ROMA uetus cecidit, magni cecidere Obelisci,
 Ceteraq; ipsa sua mole sepulta iacent.
 Inter ego infandas strages, Urbisq; ruinas
 Inco-

In columis tacito numine solus eram.
Sed vicina mihi prospectum tecta negabant,
Et proprias sedes alta tegebat humus.
In Vaticana Quintus me luce platea
Constituit Xystus, supposuitq; Cruci.
Cur ita? sic Petrus voluit, quem funere vidi
Crudeli extinctum, supplicioq; Crucis.
Laudibus ille crucem Christi, mortemq; ferebat
Mercedem laudis, retulit ille Crucem.
Hac in cade iterum Christus vim pertulit, unde
Illa fuit Christi crux, fuit illa Petri.
Sic in discipulo tenuit Crux seua magistrum,
Me iuuat hinc summo uertice ferre Crucem.
Seruo quidem uanos testantia nomina cultus,
Respuo sed ueterum numina falsa Deum.
Ornabam Circum quondam, uel septa Neronis,
Lato ubi Christigenas impius ille dabat.
Nunc adem, tumulumq; Petri prospecto: piæq;
Instrumenta necis, quam tulit ipse colo.
Hoc Vrbs, hoc Orbis, deuicta hoc Tartara signo:
In clyta uictricis gesto trophæa Crucis.

P E T R I B L A N C A E .

Altus monte Crucē gerit hęc Obeliscus ab alto.
 Nunc mons uere altus, non Obeliscus erit.
 Aliud

A L I V D.

Quem Phæbo Aegyptus, quem Augustis Ro-
ma dicauit;
Tu lapidem hūc subdis, Maxime Sixte Cruci:
Felix ergo lapis, sed tu felicior esto,
Quo duce sternentur subdita cuncta cruci.

A L I V D.

Nate sub Augusto, sub successore necaris
Christe. Cruciq; horū das monumēta Ducū.
Hos etenim Augustos Obelisco Caius honorat:
Per te, Sixte, Crucis nunc Obeliscus honos
Transtulit ut Moses Aegypti argentea vasa
In Domini obsequium precipiente Deo.
Sic lapidem Pharium pracelsum in Regis honorem
Non absque instinctu numinis ipse trahis:
Non alibi hac melius potuisset Petra locari,
Quam Petri ante ades, quas, pie Sixte, regis.

A L I V D.

Montibus ut montes olim imposuere Gigantes
Fulmine disiecti iure fuere Iouis:
Sic contra imponens Obelisco culmina montis
Mons Altus montem est dignus adire Dei.
Illi namque ausi maledictis scindere calum,
Et

Et cali Dominum, iustitiâq; decus.
 Hic pro iustitia, pro Diuis expedit arma,
 Et vitijs bellum, suppliciumq; parat.

A L I V D.

ERruitur moles, qua semisepulta iacebat,
 Et merito ante ades sistitur illa Petri,
 Nam prius aut Solis cultus, aut Caesaris urnam,
 Aut orbem vacuum satq; superq; tulit.
 At nunc aeterni Solis, Christiq; triumphum,
 Victricemq; Crucem nobilitata gerit.
 Cedat Sol Christo, vita mors, urna triumpho,
 Quadrataq; Cruci fusilis are globus.
 Hæc mens sola fuit, cura hæc fuit unica Xysti,
 Redderet ut vita, mors quod iniqua tulit.

IOSEPHI BOZII AD VRBEM ODE.

O Qua decorum sideribus caput
 Sola inter Vrbes inseris, Urbium
 Magistra cunctarum, cadensq;
 Quas obit, exoriensq; Phæbus,
 Agnosce tandem Cælicolum patrem,
 Agnosce: non hæc, non peperit tibi
 Spectata maiorum tuorum
 Militiq; domiq; virtus.
 Quid ara, quid tu marmora suspicis?
 Priscæ quid Urbis relliquias colis

D

Thea-

Theatra, thermas, fornicesq;
 Et veterum simulacra anorum?
 Signa illa, dirum queis soboles Dei
 Euicit hostem, queis mare pulchrius
 Tellusq; nil produxit unquam
 Nil hominum ingenia extudere
 Partis trophais praefer, et omnibus
 Patrum triumphis, dum cineri sacro
 Pauliq; dicentur, Petriq;
 Et domino pia Roma grates.
 En, Vaticana qua stetit area
 Moles monebit sacula in omnia
 Orci subacti, atrasq; pulsi
 In Stygia tenebras paludis
 Quod ille cladis sensit ubi sua
 Memor, doloris vulneribus noui
 Exasperatus, talia imo
 Dicitur euomuisse ab antro:
 Soli dicauit, qua monitu meo
 Aegyptus olim, qua statuit duce
 Me Roma, funesto, sacrantur
 Hac igitur monumenta signo?
 Crux ista caelo quo mage tollitur,
 Cocyti in undas hoc mage deprimor:
 Vrorq; quod deiectus alta

Mole

Mole fere tumulor sepulcri.

ANTONII BARISONII.

E ductum ad nubes Obeliscum vertice cernens
Sixtus, & insana Relligionis opus :

An ne ait, aeternum cultus retinere prophanos
Ad Vaticani culmina saxa sinam?

Huc artes, huc Roma tuas conuertito vires,

Se dignum teneant marmora celsa locum

Dixit, & ad templi sacrauit limina molem

Cesaris, & sancta stant monumenta Cruci:

Maiora exspecta generoso à Principe, Roma,

Qui seruire docet barbara saxa Deo.

ANTONII CICALAE.

A erias celso feriebat vertice nubes

Propter Niliacas hic Obeliscus aquas

Immensum latè volitabat fama per Orbem

Principis, egregium qui statuisset, opus.

Caius ubi Circo decus immortalale futuro

Ad sacra Romulei Tiberidis ora tulit,

Extinxit Pharij nomenq, decusq, tyranni

Rumor ad extremos diditus usq, Getas:

Ultimus auulsum Circo, Christoq, dicatum

Erigit ad Petri maxime Sixte fores.

Hinc tua Caesarum restinguet gloria nomen,

Viuet & aeternos non peritura dies.

D 2

Et

*Et Crucis auspicio super alti culmine Montis
Proferet auratum stella corusca iubar.*

AD VRBEM ROMAM GVLIELMI EVERARDI
Epigramma.

Q*uam bene deposito cultu monumenta profano
Ferre salutiferam iam didicere Crucem:
Cernimus Augusto rutilare in uertice Christum,
Et stygis irata monstra uidere iuuat.*

*Ite sacri: pia turba gregis: concepta Quirites
Solvite pro tanto munere uota Deo.*

*Quam sacram cupit ille urbem te, Roma, uidere
Qui tua saxa etiam sacra uidere cupit?*

EIVSDEM AD SIXTVM QVINTVM.

Q*uā Phario rutilare Crucē de marmore, Sixte,
Curas, nunc placidi mitia signa Dei,
Judicis hæc quondam irati fulgore corusco
Terrificas acuet sanguinolenta minas,
Si tunc hausta inopi sitienti frigida, iustis
Ad sua virtutum præmia testis erit.*

*Quod tibi pro tanta pietate, crucisq; triumpho
In Cruce ponendum est, Sixte, patrociniū?*

ALIVD. MICHAEL ANGELVS GRATVLATVR SIXTO.

V*t celso Michael conspexit ab aethere Sixtum
Fulgentem Augusta ponere mole Crucem,
Quæq; ipse è cælo quondam deiecerat, arma*

Tar-

Tartareis iterum precipitata plagis,
 Risit, & ò nostra pietas dignissima cura,
 Digna ò cui totus pareat orbis, ait,
 Horre Acheron: Stygijs surgūt noua pralia regnis:
 Militia sacra dux nouus arma parat
 Ingentes Erebo clades meditatur, & instat
 Barbara qui Christo subdere saxa potest.

ANDREAE BVSCOVII POLONI ODE.

O Cui tam varia licuit splendescere luce
 Æquata moles atheri,
 Seu tu magnanimo promittis tuta Leone
 In monstra regnum perfida;
 Sidere seu radiante poli das signa secundi,
 Lumenq, Sixti comprobas,
 Seu summum in triplici portendis culmine culmen
 Honoris & sacri imperiis
 Seu stabilem ipse tuo testaris pondere Petri,
 Fideiq, firmam regiam:
 Felix sorte tua cælo spectabilis ipsi
 Tali coruscans pondere
 Despicias quicquid terris violenta minentur
 Procacis Austri flamina.
 Ipsa, viden? qua summa tuo Crux vertice fulget,
 Crux summa cæli gloria.
 Certacano: Pater omnipotens hoc pignore firmat;
 Tu

Tu quicquid orbi nuncias.

EIVSDEM EPIGRAMMA.

Tergemini montes, sublimi in mole serenos
 Impositis astris explicuere sinus;
 Astra humeros rursus manifesta in luce coruscas,
 Calcandasq; Cruci supposuere comas,
 Hæc cælo statuenda fuit: sed montibus altis
 Celsior, atque astris non erat ullus apex.

A L I V D.

Quod moles immota tua Pater optime menti
 Paret, & imperijs est modo mota tuis,
 Non facit hoc cogente manu, vel viribus ullis:
 Illi etiam scelus est non tua iussa sequi;
 Et dubitem infranes posituros colla Britannos,
 Quando & saxa tuum iam subiere iugum?

A L I V D.

Viderat æquatos cælo Roma aurea montes
 Ostentare tua Chryste trophæa crucis,
 Et septem mirata arces sub munere tali
 Subsedissee humiles: talia dicta dedit:
 Sola meum quondam potuit crux vincere robur,
 Soli nunc poterunt tecta subesse Cruci.

EIVSDEM EPIGRAMMA.

Inclita Echyonia sileant miracula turres,
 Sint licet argutam membra sequuta chelym
 Aspi-

*Aspicit immotas blando sine carmine rupes
 Jussa sequi Domini Roma superba sui
 Aspicit: & merito numen super aethera tollit
 Non nisi Christe, tuum, non nisi Sixte, tuum.*

ALVMNORVM COLLEGII
 GERMANICI.

NICOLAI MÜNSTERI EPIGRAMMA.

*S*AXA, superq; altos montes crux au-
 rea surgit.

*Num locus in terris altior ullus
 erat?*

Non tamen hoc Sixto satis est, super astra reponit.

Num locus in caelo, celsior ullus erat?

Scilicet illa fuit sedes super astra locanda,

Caius & in caelo Rex super astra sedet.

EIVSDEM.

*C*Æsaribus auspicijs positus, vix unius olim

Tu decus Orbis eris, si decus Urbis eras:

Ast ubi te posuit felici sydere Sixtus,

Nobile totius nunc decus Orbis eris.

Talia Pontificem Sixtum monumenta decebat

Ponere, quippe Parens Urbis, & Orbis erat.

ALIVD

A L I V D.

CUm varijs quaterent Hunni terroribus Urbē,
 Maximaq; aquarent amphitheatra solo,
 Augusti moles stetit inconcussa, nec ullis
 Tacta malis, unum mansit in urbe decus,
 Et gemuit quondam concussus cladibus orbis,
 Oppugnata fides, & cruce, & igne fuit.
 Sed veluti cautes constanti pectore Petrus
 Perstitit, & fidei fulsit in orbe decus.
 Jure igitur Petromoles Augusta sacrat,ur,
 Quippe malis cunctis una superstes erat.

A L I V D.

Cuncta licet fuerint Urbis deiecta trophæa
 Vasta tamen moles iuuolata manet.
 Cur hanc Pontifices non erexere priores?
 Pontificis Sixti scilicet illud erat.

IOANNIS ARNOLDI BVCHOLII.

ARdua marmoreo moles subnixa resedit
 Pondere, & obtutus Urbis & orbis alit:
 Dic age, quo nobis terrarum ignota recessu
 Haeris? et tanta quid modo luce nites
 Scilicet inferno fuerint qua sacra tyranno,
 Sic decet ignoto delituisse loco
 Inunc, aetherias nitidum caput effer in auras,
 Gloria magna tua est, maior at illa Crucis.

ALIVD

ALIVD EIVSDEM.

Hactenus in domina latuit vix cognitus Vrbe,
 Nunc leo victricis pro Cruce victor ouat.
 Demonis hæc fuerat quondam fraude obsita terris
 Hostis, et à nostropignore diues erat:
 Sed caput atq; altis rutilum de montibus Atlas
 Extulit euictas, mox dedit ille manus
 Sixtus, quod stygiis olim gens cæca trophaum
 Fixerat, eripuit, figat ut ille Cruci.

MATTHAEI SCRIBII.

Qua quondam artificum multo fabricata labore
 Caesaribus posuit Roma superba suis;
 Signa, trophaea, arcus, solo pietatis amore
 Pontifices quosdam post habuisse ferunt:
 Laude quidem digni, Sixtus maiora cepit
 An non his maius nomen habere potest?
 Qui veteres Urbis cum religione ruinas,
 Et priscum renouat cum pietate decus.

HERMANNI ARDENRALD

Epigramma.

Quod iubar exoritur radianti è vertice montis
 Quam bene vitali cuncta calore fouet?
 Expectata refert deuicti signa Tyranni,
 Claraq; felicem pandit ad astra viam.

E

Tale

*Tale Palaestinas sidus deduxit in oras
 Illustres vera religione viros.
 Luminis ipse parens haud talia lumina praebet
 Phæbus, ubi auersos liquerit Antipodas.
 Scilicet ista docent longè præstantibus ausis
 Te, Sixte, egregium promeruisse decus.
 Viue diu, moderare Orbem, tibi tarda sorores
 Lanifica voluant stamina: viue diu.*

~~~~~

CLERICORVM ET CONVICTORVM
 SEMINARII ROMANI.

IVLII CAESARIS LVCATELLI
 Ode.

*CRUX, quæ rigido culmine niteris
 Molis Niliacæ: sidera vertice
 Sublimi feriens, &
 Claro lucida stemmate:
 Ambit te populus sollicita prece,
 Terrarum Dominam Curia prædicat
 Romana, atque trophæis
 Gaudens se decorat nouis
 Olim sacra tibi iam prope perditæ
 Byzanti dominus pristina retulit,
 Crude-*

Crudeliq; fugato

Persarum duces Cosdroa.

Te primus patrijs reddidit adibus,

Et, qua obsessa ferus templa tyrānicis

Armis miles habebat,

Victis abstulit hostibus.

Magnis ecce pius Sixtus honoribus

Te ornat nunc: Obeli vertice nobilis

Fulgentem locat: unde

Te flexo colimus genu.

Magni iure tibi nomina Caesaris

Cesserunt; animos qui populi diu

Falso nomine honoris

Suspensos tenuit rudes.

Te mox Turca ferox, te gelidus Scythia

Romani imperij Principe maximi

Sixto sceptrā gerente

Et diri metuent. Getæ.

IOANNIS IANNVCII.

I Actabat altis otia ciuibus,

Vt fama prisco carmine predicat

Superba dulci laude Roma.

Cæsareum peperisse robur.

Augustus acres imperio potens

Allexit Indos, Assyrios sua

h. H.

E

2

Sub

*Sub iura misit Marte, pressit
 Barbaricas ditione gentes.
 Huic Phæbus albis conspicuus comis
 Arrisit ultro vocibus, & niger
 Maurus, Notus, lenisq; primum,
 Hunc Boreas voluere Regem.
 Quis non quietam sponte colat togam?
 Parcant minorum laudibus inclyti
 Duces, supremi laude signum
 Nobiliore canant Tonantis.
 Crux vna stultis horrida gentibus
 Effulget, expers iam fidei plaga
 Illudit, ac victrix superbi
 Culmine nunc Obeli. resedit
 Augustus alter, Roma sacra, nitet
 In sede, pacem reddidit, impios
 Ferro latrones orbe fusos
 Sustulit, & laqueo subegit.
 Alter quietem milite plurimo
 Reduxit, armis hic sine retulit,
 Crucemq; vera spem salutis
 Monte super triplici locauit.*

OCTAVII FERZINI.

INfami ut Christus cernatur monte peremptus
 In summo voluit monte subire Crucem,
 Haud

*Haud melius poterat cunctis visenda reponi
Cruce: quam si in triplici monte locata foret.*

POMPEII AB ANGELO ODE.

I Mo iacentem numen amat gradu
Præferre summi Regis honoribus,
Miscetq; sceptris clariorem
Agricolis, inopumq; tectis.

Dum Cæsar alto regnat in otio,
Victorq; famam terminat æthere
Et iura ponto, diuus atq;
Calicolas numeratur inter:

Cruce atra mæstis abdita vestibus,
Formidolosis undiq; luctibus
Horrenda squalet, destinata
Opprobrio, exitioq; fontum.

At, vera summi progenies Patris
Dum Christus altæ vulnere saucius
Quino cruentat, conuolutis
Ordinibus mouet ima summis:

Deiecta Regum gloria concidit,
Terrisq; fulsit Cruce bona in omnibus
Seu Regis ornatura frontem,
Seu Stygijs metuenda claustris.

Sed cum superstes nunc Obelus foret
Testatus orbi Cæsareum decus

Hunc

Hunc sede mutas, & patrono
 Sixte dicas, Crucis atque signo.
 Christi potestas namque vicaria
 Cum te ornet, vna ferre vicariam
 Mentem peroptas namq̄, Christo
 Culta foues, inimica frangis.

FABRICII BOSSII.

Hic qui stēma crucis nūc tollit ad astra, superbi
 Augustis Obelus stemma decoris erat.
 Aspice demissa en quantū mens possit: honores
 Qui capit ante, caret, qui caret ante, capit.
 Quam latitare iuuat, non Crux pressura obeliscos
 Montesq̄, & stellas, ni latitasset, erat.

A L I V D.

Deposcenti aliud pondusq̄, situmq̄, repulsam
 Quondam Obelo dederat causa laboris opus.
 Xystus at hunc (mirū) ciet, atq̄, immobile quondā
 Mobile, quod reliqui non potuerunt, facit,
 Sic modo, qua optabat, permutat utrumq̄, situq̄
 Nobiliore iacens, nobiliora gerit.

FLAMINII PRIAMI ODE.

O Crux Christi adum decus
 Immortale, Poli clarior igneis
 Astris, gloria calidum
 Æterna, & miseris spes melior viris.

Jam

*Jam te non stygis amplius
 Obscurant tenebrae, non tua lumina
 Extinguit Phlegethon, sacros
 Noctis nec radios nebula detinet.
 Te longi celer antea
 Cursus temporis, atque irreparabilis
 Aetas reddidit horridam,
 Infamisq; dedit nomina carnifex.
 Jam qua tetrica lucidam
 Obscurare potest eluuias crucem?
 Nil est splendidius polo,
 Et terris mage nil est venerabile.
 Te Sixtus decorat nono
 Nunc ritu, atque trabis Niliaca pater
 Celso vertice sedulus,
 Haud parcens grauibus sumptibus excipit.
 Nunc est exiguum decus,
 Parua & pro meritis gloria redditur.
 Sed maior manet ultimis
 Splendor temporibus, marmoreum veru
 Cum iam fulgida deserens
 Sedem constitues in medio polo.*

E I V S D E M.

STruxit mirificas Pyramides Pharos
 Propter Niliaci fluminis alueum:

Subli-

Sublimisq; eadem Lacidis arduam
 Turrim commemorat vaſta per aquora
 Præbentem miſeris lumina nauitis,
 Extollit Babylon turgida mœnia
 Junctis bis geminis peruia curribus,
 Tercentum validis turribus additis
 Quæ iam Semiramis condidit impotens
 Dianæ Trivia laudat Jonia
 Templum magnificum. Cares, & inclyti
 Mauſoli celebrant ſplendida funera,
 Ingentem ſtatuum fert ſuper æthera
 Geſtantis pharetras inſula Apollinis,
 Eleuſq; Jouem laudat Olympicum.
 At proh cæca hominum pectora, proh dolor
 Et quæ iam remanet Pyramis, aut Pharos
 Et quæ iam Babylon mœnia prædicat?
 Et quæ extant Epheſi marmorea domus
 Diana? celebret funera Caria
 Si poſſit, ſtatuum nunc Rhodus indicet,
 Eleuſq; Jouem proferat integrum:
 Iſthæc ſunt volucris tempore diruta,
 At nunc erigitur talis ad æthera
 Moles, quam ſtabili ſæcula non queant
 Perturbare gradu. Robora nam Crucis
 Hoc præſtant valida, & ſumma potentia
 Regis

Regis Christiadam. Desine conqueri
 Proles Romulidum, diruta marmora;
 Xystus namq; Obelum substruit hunc tibi,
 Qui vincat veterum splendida marmora.

FLAMINII FIGLIVCCII.

Hic ubi sacra polum sublimi vertice tangit
 Crux, & conspicuum tollit in astra caput.
 Argentog; auroq; nitens in montibus altis
 Emicat, attonitis suspicienda viris.
 Hos olim Augusto plebs vana dicarat honores
 Vivus, & in tanto marmore Caesar erat
 Sixte sacras Obelum Christo: te praeside dicam
 Restitui Christo Caesaris imperium.

ANDREAE FRONTII.

Desine Christiadas contundere Roma flagellis,
 Et Vaticanum commaculare nece.
 Erigit optata crux alta insignia palma,
 Figit & in capto bellica signa solo.
 Aspice ut in nostris volitet victoria campis,
 Utq; canat victrix carmina leta cohors.
 Dic ubi magnanimi Heroum sunt, Roma, triūphi?
 Dic ubi nunc Urbis pompa sepulta iacet?
 Nullus in Hesperia miles quatit oppida bellis:
 Nullus in Oechalia surgit ad arma furor,
 Nec ferus infestos Mauors desauit in hostes.

F Pra-

Prælia nec rauco concitat aere canor.
Impia bellandi rabies, assuetaq; dira
Hostibus aduersis deficit ira neci.
Martia Roma ruit tantis elata trophæis,
Nec iam belligera concrepat arma manu.
Jam neque Christi alta suspēditur arbore martyr,
Nec Vaticana defluit arce cruor.
Hic ubi nunc Pharia à Xysto crux ardua moli
Imposita auratum tollit in astra caput
Christiadum turpi pendebant brachia trunco:
Hic laceranda feris fortia membra dabant
Hostibus in medijs, medio in certamine miles.
Ægidè munitus conspiciendus erat.
Horrida purpureos laniabant tela lacertos,
Tingebat roseus nudaq; membra cruor.
Hic pueri atque senes, iuuenes castaq; puella
Optabant duro subdere colla iugo.
Subdite colla iugo clamabant, subdite ferro
Corpora: pro Christi nomine dulce mori est.
Nunc Christi miles rediuuius conterit hostes,
Lætâq; victrici morte trophæa refert.
Et Crux quæ terror fuerat mortalibus olim,
Nunc honor est Xysti, cælituumq; decus.

ALVM-

ALVMNORVM COLLEGII
ANGLICANI RO.

GVLIELMI MAGNANI
Epigramma.

Plurima iam viuunt, solùm quia car-
mina viuunt,
Qua modò non aliter, quàm modò fa-
cta vigent.

Si semel auferres doctorum scripta virorum,
Temporis elapsi mentio nulla foret.

Scripta ferunt annos, si tollas scripta, peribunt
Qui sacra regali sceptrâ tulere manu.

Carminè sublato, quia carmine plurima viuunt,
Pauca suum retinent inuiolata decus.

Hoc mihi pono tamen, quòd quis uerũ esse negabit?
Roma opus eximium, conspicuumq; manet:

Cuius in excelso crux alma cacumine fulget.
Hac erit à rapido fulmine tutus apex.

IOANNIS PITTI.

Trabs Pharia Urbis honor, sed crux honor Vr-
bis & Orbis.

Digna tamen fieri trabs Pharia Orbis honos:
Hac duo sunt unum per te (Pater optime) facta
Trabs Pharia et pia Crux, Urbis et orbis honor.

CAO

F 2

OBE-

OBELISCI VATICANI PROSOPOPOEIA.
RODVLPHI BOVKLONDI.

A Ntiquis titulo laudiq; Quiritibus olim
 Premia virtutis persoluisse fuit.
 Ipsa sibi merces satis ampla, at crescit honore
 Hunc stimulum virtus, hoc sibi calcar habet:
 Hinc palma, hic quercus, hic laurus, oliua, triumphis
 Hinc tot magnorum clara trophaea ducum;
 Hinc ego quem statuit sublimem vana vetustas
 Optans perpetuum Caesaris esse decus.
 Plaudite Romulida quod vestra in sacra superstes
 Immanis moles sede mea steterim:
 Imo quod ipsius vice vestra insigne salutis
 Aurea Crux nitidum spargat ubiq; iubar:
 Quod locus obscurus celebri, quod Caesar Iesus,
 Victaq; concedat gloria prisca noue.

F I N I S .

CAR-